

FULL DE RUTA 21-22. GESTIÓ D'ESMENES AB'S. (document d'edició)

ord.	af_inifraf_fia_esp_presentada_per	justificacio_esmena	text_esmena	JUSTIFICACIÓ DE LA NO ACEPTACIÓ.	
5	176 176	M terrassa@assemblea.cat	<p>Les campanyes de sobirania fiscal són un primer pas per conscienciar la gent de la importància de l'acció econòmica en la lluita per la independència.</p> <p>L'objectiu fiscal seria un segon pas, una acció reivindicativa que consistiria a mostrar el rebuig a l'espòli fiscal de l'Estat espanyol a Catalunya i perquè no se'n respecten els drets.</p> <p>Els recursos de l'objectiu fiscal haurien de servir per finançar una entitat amb la qual es comparteixen valors, com l'agència catalana esmentada al punt 175. En cap cas es tractaria de promoure l'evasió fiscal, i és per això que els impostos objectats s'haurien d'ingressar en una altra institució o entitat.</p>	<p>176. Cal continuar i fer créixer les campanyes de sobirania fiscal (és a dir, d'ingrés dels tributs a l'Agència Tributària de Catalunya), que constitueixen una altra via d'acumulació de forces i de confiança en nosaltres mateixos, i que doten les institucions catalanes d'una gran força negociadora.</p> <p>Aquestes campanyes de sobirania fiscal hauran de transformar-se, en confrontació clara amb l'Estat, amb campanyes d'objectiu fiscal per contribuir a impulsar l'agència catalana esmentada al punt 175.</p>	<p>No creiem adequat en aquest moment llançar noves campanyes que podrien confondre's amb la de sobirania fiscal. Caldria analitzar amb profunditat de quina manera s'enfocuen, perquè poden comportar problemes legals a les persones que les dugan a terme, de les quals la nostra entitat s'hauria de responsabilitzar. La campanya de sobirania fiscal pot ser una eina molt potent, sobretot si aconseguim que sigui massiva. Per això caldrà constància i dedicar-hi el màxim d'esforços. En un escenari de confrontació institucional, el que esperem és que el Govern faci ús de la clau de la caixa que la ciutadania li entrega.</p>
8	161 163	S terrassa@assemblea.cat	<p>El mateix Full de ruta, en els antecedents, arriba a la conclusió que la independència «de la llei a la llei» que ens hem plantejat el 2017 és impossible. L'Estat mai ho acceptarà i, per tant, plantejarà la qüestió en termes de confrontació, d'exercici mal entès del poder i d'ús de la violència física, institucional i judicial. Hi estem completament d'acord. No entenem, doncs, que amb aquests plantejaments es presenti la proposta d'una llei d'independència. Catalunya ja té aprovada pel Parlament una llei de transitorietat jurídica i fundacional de la República. Creiem que fer ara una llei d'independència és tornar a fer passos que ja hem fet i que, a més, quedem molt lluny de la força i la intensitat del que es va fer. També pensem que és un esforç inútil, perquè és una iniciativa que pot ser molt fàcilment rebutjada. Un dictamen desfavorable dels letrats del Parlament, que molt probablement hi seria, és suficient per llençar tots els esforços concentrats en aquest projecte a les escorribaries.</p> <p>Creiem que és una pèrdua de temps i que ens situa en una roda de la qual precisament volem sortir.</p>	<p>Redacció proposada: eliminar els paràgrafs 161, 162 i 163.</p>	<p>És fonamental en aquest Full de ruta. La proposta d'ILP no té per objectiu fer la independència de la llei a la llei. L'objectiu és unir el front ciutadà independentista amb el front institucional, per tal de situar-nos en un moment de ruptura semblant al de l'octubre del 2017. En aquell moment es va aconseguir un objectiu concret pel qual treballaven els dos fronts, el Parlament i el Govern, exercint la seva sobirania. Van sobrepassar la "legalitat" imposada per Espanya i els seus tribunals per la pressió popular i perquè l'objectiu era unitàri. Proposem una estratègia semblant. En el moment polític adequat, situar al centre del debat polític una llei d'independència. Caldrà prèviament, això sí, crear les condicions de pressió popular sostinguda en el temps perquè tingui èxit. També és important tenir present que l'acceptació o no a tràmit de la ILP per part de la mesa és previ a la recollida de signatures. La supressió d'aquesta proposta sense una idea alternativa ens deixa sense una proposta concreta per posar sobre la taula del debat polític català que permeti rellegir el front ciutadà i l'institucional.</p>
9	135 138	M terrassa@assemblea.cat	<p>Creiem que, precisament, la pèrdua de la iniciativa és un dels problemes del moviment independentista i que plantejar les coses tal com les planteja aquest apartat és seguir el joc a l'Estat i tenir el conflicte allà on l'Estat vol tenir-lo. També creiem que tots els àmbits que es presenten (llengua, escola i educació, drets civils, mitjans de comunicació catalans, política econòmica, recursos fiscals, presència internacional) es poden resoldre d'altres maneres (transformant l'Estat) en lloc de la independència. A més, tots quedarien automàticament resolts amb la independència. Per acabar, mantenir massa fronts oberts també forma part de les estratègies de l'Estat, perquè ens debilita. Les energies no són infinites i cal concentrar-les en allò que més ens interessa. És per aquests motius que creiem que el Full de ruta d'Assemblea hauria d'apostar per recuperar la iniciativa, centrar tots els esforços a aconseguir la independència i plantejar la confrontació en els àmbits en què tenim més possibilitats d'èxit: aprofitar la debilitat actual de l'Estat.</p>	<p>135. En una situació de conflicte en què una de les parts té la força coercitiva d'un estat i l'altra contra una altra, a la qual imposa el conflicte, cal reapropiar la iniciativa en la confrontació. D'altra manera serà l'Estat qui decidirà les línies en què s'ha de produir l'enfrontament, perquè és qui té la força i la voluntat d'aparlar i qui decideix com és l'agressió i sobre qui cal exercir-la.</p> <p>136. Actualment, aquests punts de conflicte que l'Estat es planteja són principalment: a. La llengua (en la qual els catalans desaprofitem com a nació). b. L'escola i l'educació (essencials per garantir la cohesió social). c. Els drets civils (ferència dels quals degrada la condició de ciutadans, difumina la resistència no violenta i socava les virtuts cíviques en criminalitzar actes i actituds que en realitat la dignifiquen). d. La quantitat dels mitjans de comunicació catalans (que ens cal salvaguardar com un bé públic instrumental de caràcter essencial, no per la qual no podem negociar cosa a veure'n lliures a empreses espanyoles o a una infamant neutralitat entre justícia i injustícia). e. La política econòmica (que, en mans de qui ens vol desaparèixer, esdevé una eina per facilitar la dissolució de la nostra comunitat en el marc d'una globalització que només serveix els podersosos). f. Els recursos humans necessaris per al benestar de tothom, per a la cohesió social i per a la igualtat d'oportunitats. g. La nostra presència internacional (que l'Estat cerca d'evitar per garantir en una plena llibertat de moviments en contra nostra).</p> <p>137. Tots aquests aspectes quedarien resolts amb la independència i l'últim per salvaguardar-lo ens caldrà, perquè concentrem les nostres forces, que no són infinites, a preservar aquests àmbits. A més, com diem en els primers paràgrafs, la resolució d'aquests conflictes no passa necessàriament per la independència, sinó que es podrien resoldre amb la democratització de l'Estat.</p> <p>138. És per tots aquests motius que hem de concentrar totes les nostres energies en la culminació del procés d'independència i treballar activament per tal que els altres actors de l'escena independentista en facin també una prioritat. Cal, doncs, que siguem nosaltres qui plantejarem la confrontació amb l'Estat en els àmbits que són més burocràtics als nostres objectius: debilitar els plans de l'Estat i fer visible que dins l'Estat, per als catalans, és impossible una vida sense democràcia.</p>	<p>L'esmenant proposa un plantejament per nosaltres erroni: Deia Nelson Mandela que, en un conflicte, és el fort qui tria on es lluita i amb quines armes. En el nostre cas no és diferent. Quan plantejarem resistència en alguns fronts, ho fem cercant el capgirament de les relacions de força. Ens plantejarem obligar l'Estat a deixar de fer allò que vol i, per tant, prendre-li el control de la situació. És cert que una transformació de l'Estat faria desaparèixer la necessitat de resistència. El problema és que l'Estat no es vol transformar, i sobretot que no ho farà en relació amb nosaltres.</p>
17	116 117	M dones@assemblea.cat	<p>Per ser fidels al redactat del document de la Taula Social.</p>	<p>Aquest d'ordre del paràgraf. Res més.</p> <p>116. En aquest mateix sentit, l'Assemblea ja ha posat en marxa la Taula Social, un instrument d'incidència per vincular els drets socials amb els drets polítics i una eina per a la independència. Els objectius de la Taula Social de l'Assemblea són, d'una banda, evidenciar la fallida de l'Estat espanyol de dret democràtic i social amb les constants vulneracions de drets, i d'altra banda, créixer en aliances i cooperació amb entitats i grups professionals d'arreu del país construint la xarxa independentista.</p>	<p>No és una bona proposta l'enumeració completa dels principis rectoris de l'Estat que inclou la proposta de l'esmenant, i dona un aire de solemnitat a l'afirmació que està fora de lloc (sobretot perquè aquesta solemnitat recau sobre allò que es vol desqualificar, és a dir l'Estat).</p>
94	112 113	A sabadell@assemblea.cat	<p>L'experiència ens ha demostrat que el poble ha d'anar a l'avançada en la lluita d'alliberament nacional. No podem anar a remolc de la pauta que marquin els partits. Les institucions autonòmiques i els partits que en formen part executaran, al moment oportú, la voluntat expressada pel poble i institucionalitzaran la independència.</p>	<p>Afegir al 112, que és molt curt, a mode d'introducció dels tres fronts d'acció, que després es defineixen, volem introduir una addenda molt llarga que avança molt del que després es descriu.</p> <p>Els tres àmbits entenem que han de ser els següents: front popular, front institucional i front internacional.</p> <p>Els tres tenen un paper diferenciat i un ritme diferent. El front popular no pot anar a remolc dels altres dos, sinó a l'inrevés. El front popular, és a dir els catalans i catalanes, són els que hem de fer de màquina, hem de ser els que plantejarem el repte amb l'Estat i qui marquem el rumb. Hem de ser la punta de llança. Paral·lelament caldrà treballar el front internacional amb el màxim d'unitat possible i liderat per experts des de l'exterior.</p> <p>Pel que fa a les institucions autonòmiques, esperem que s'hi afegeixin al darrer moment donant suport al moviment popular i posant la cirereta al pastís.</p>	<p>El paper que ha de tenir cadascun dels fronts es descriu amb tot detall als paràgrafs que segueixen el 112. Per tant, és redundant; fer aquesta addició pot causar incoherències en el text.</p>
102	81 81	S lescorts@assemblea.cat	<p>A més a més d'enrevessat, parla de cosobirania, la qual cosa és incompatible amb la independència.</p>	<p>Supressió del punt 81.</p>	<p>En aquest paràgraf és on es posa de manifest un dels motius pels quals reclamem la independència de Catalunya. Un estat democràtic plurinacional hauria establert mecanismes de cosobirania que permetrien a la nació catalana tenir un grau suficient de sobirania en termes econòmics per establir polítiques eficaces adaptades a les necessitats i al context econòmic del país. Creiem que és necessari mantenir-lo, ja que forma part de l'anàlisi global del context.</p>
108	1 50	M lescorts@assemblea.cat	<p>Aquesta esmena es justifica perquè ha de quedar clar l'estatus institucional al qual està sotmès Catalunya.</p>	<p>On diu: Espanya o Estat espanyol Hauria de dir: Regne d'Espanya On diu: Parlament o Govern Hauria de dir: Parlament de la Comunitat Autònoma de Catalunya (CAC) i Govern de la Comunitat Autònoma de Catalunya.</p>	<p>No podem acceptar l'esmena, tot i que podríem usar alguns dels termes que es proposen en algun lloc en concret del Full de ruta, però no creiem convenient el canvi en els termes globalment i en tots els casos que proposa l'esmenant. Creiem que el Full de ruta deixa clar l'estatus en el qual estem sotmesos de manera clara.</p>
109	195 195	A lescorts@assemblea.cat	<p>De la manera com està redactat aquest paràgraf no deixa prou clar que l'Assemblea forma part del Consell per la República i el seu vincle decisiu.</p>	<p>En el punt 195 es proposa iniciar el punt de la següent manera: Com que l'ANC forma part del Consell per la República i per tant....</p>	<p>No considerem adient la proposta d'esmena, perquè no creiem que la pertinença de l'Assemblea en el consell fundacional del Consell per la República comporti cap valor afegit a la proposta del paràgraf, en relació amb la col·laboració entre les AE i les xarxes de paradiplomàcia que es puguin bastir.</p>
111	139 140	M lescorts@assemblea.cat	<p>Té més coherència fusionant els dos textos. Cal canviar paraules com "centrar" per "prioritzar" i eliminar el concepte "causa catalana".</p>	<p>L'Assemblea és l'entitat més gran de la societat civil que té com a objectiu fundacional la independència de Catalunya; per tant, la nostra acció principal és la lluita per l'alliberament nacional. Aquest objectiu el comparteixen altres actors polítics i socials que centren les seves lluites en causes tan legítimes com la nostra i amb els qual cooperem: la lluita pels drets socials, la lluita per la democràcia, la lluita per la llibertat d'expressió, la lluita antifeixista i la lluita per debilitar el règim espanyol del 78. D'aquestes no se'n deriva necessàriament la independència. Per això les nostres accions prioritzen la lluita per l'alliberament nacional.</p>	<p>L'esmena no s'ha acceptat perquè la proposta de la fusió dels dos paràgrafs, tal com es presenta, canvia el sentit del text original i el fil argumental del Full de ruta. La causa catalana amb la lluita per l'alliberament nacional és al centre de la nostra acció, i és, per tant, a partir de les nostres accions i la nostra estratègia que ha de derivar la independència. Plantejar un canvi de concepte, i deixar de parlar de causa catalana, fa perdre la coherència del redactat en el cas de transacció d'esmenes o aprovació per part dels socis i sòcies.</p>
112	191 191	M universitatsirecerca@assemblea.cat	<p>Evitar la duplicació d'estructures i confusió en el poble.</p>	<p>Cal promoure, la creació de xarxes locals. En aquests grups s'integrarien de manera federada les entitats i agrupacions locals que comparteixen l'objectiu de la independència, de manera que se n'estimula la cooperació, s'optimitza la repercussió de les campanyes i accions de no-violència i no-cooperació organitzades pels diversos grups, i es facilita la incorporació de nous activistes.</p>	<p>Els consells locals del Consell per la República tenen una implantació irregular, i en molts casos encara són grup impulsor. Si s'acaben constituint i són realment inclusius i transversals, ja comptaran amb la presència de les AB de cada territori. Per tant, no cal la referència de conjuntament, perquè en molts llocs només en serà l'Assemblea el catalitzador.</p>

116	127	127	M	universitatsirecerca@assemblea.cat	No utilitzar eufemismes per referir-se als Països Catalans. Reconèixer l'autoritat del Consell, que és l'única institució fora de les urpes espanyoles que pot portar la independència.	Serà important i necessària la creació de noves estructures institucionals republicanes, obertes als representants dels Països Catalans, coordinades o integrades en el Consell per la República Catalana. Justificació esmena	Les estructures institucionals republicanes obertes a representants del País Catalans depassen el possible àmbit d'incidència del Consell per la República; per tant, la Impulsió, i fins i tot la coordinació, resta fora del seu abast per fer-les realment obertes, plurals i operatives.
117	185	185	A	graciaperlaindependencia@assemblea.cat	Aquesta fitxa substitueix l'enviada anteriorment amb codi 2158 sobre el mateix punt. L'aprovació d'una llei d'amnistia és una petició que tindria benefici per a tots els encausats i encausades per delictes relacionats amb l'anomenat "procés independentista", i ha creat un clar consens entre els partits polítics i algunes organitzacions de la societat civil, consens del qual l'ANC ha quedat al marge. La petició d'una llei d'amnistia compleix amb les mateixes característiques descrites en el punt 3.1.4 en referència a la ILP per impulsar la llei d'independència: un objectiu concret que mobilitzi les bases i generi il·lusió, que uneixi esforços per un objectiu concret compartit, que lligui l'empoderament de les bases independentistes amb els partits polítics, que aprofiti el potencial mobilitzador de l'ANC amb la presència al carrer i el seu potencial d'influir en partits polítics i institucions nacionals i internacionals. Malgrat que el Secretariat Nacional va decidir no donar-hi suport explícit, tenim la percepció que una bona part dels membres de l'Assemblea hi està a favor i creiem oportú sotmetre-ho a votació a l'AGO.	Vol afegir-hi el punt f, per incloure el debat sobre l'amnistia a l'AGO. f. Donar suport explícit de l'ANC a la campanya d'Amnistia i Llibertat per la ILP sobre l'amnistia que està en marxa i pendent de presentar al Congrés dels Diputats, de la mateixa manera que es dona suport a la ILP de la independència.	Aquesta proposta és contrària als reiterats posicionaments de l'Assemblea al respecte. Aquesta text és extemporani. La mesa del Congrés ha rebutjat per àmplia majoria no permetre el debat d'aquesta ILP, de manera que ha quedat en una via morta.
118	196	197	A	eixample-e@assemblea.cat	L'Assemblea ha de ser reconeguda com un moviment social d'alliberament nacional pels moviments d'altres països, amb els quals compartim el mateix objectiu. És necessari cercar complicitats i crear estratègies comunes en l'àmbit internacional. Cal difondre les característiques de la nostra lluita d'alliberament per tal que sigui prou coneguda i reconeguda pels moviments socials d'alliberament nacional d'altres països i al mateix temps l'ANC ha de difondre informació sobre les característiques de les lluites que esdevenen en altres àmbits. S'ha de cercar coneixement, solidaritat i reciprocitat.	3.2.6. Acció Internacional. "L'Assemblea cercarà establir relacions de cooperació i solidaritat amb els moviments d'alliberament nacional, especialment amb les minories oprimides, que volen emancipar-se de l'estat opressor. Prioritzarà que les relacions es facin amb aquells l'estratègia dels quals es basa en la lluita democràtica no violenta (per exemple Moviment d'alliberament del Quebec, Moviment d'alliberament d'Escòcia), però reconeixerà el dret a d'altres tipus d'estratègies per raons històriques o de resistència violenta per part de l'estat opressor (ex. Front Polisario, Moviment d'alliberament del Kurdistan, etc)."	No volem adossar aquesta addició, perquè cal valorar bé quines són les aliances que fem per assolir la independència i el reconeixement com a subjecte polític internacional i com a estat independent. Molt probablement caldrà aplicar la <i>realpolitik</i> i establir aquestes aliances amb criteris geoestratègics. De manera que es donaran situacions en les quals ens estarem en conflicte els nostres valors morals i la solidaritat amb les nacions sense estat amb la necessitat d'obtenir el reconeixement de l'estat al qual pertanyem.
119	93	93	M	eixample-e@assemblea.cat	En el mateix Full de ruta hi ha un reconeixement a aquesta consideració: Al punt 97 (pàgina 13), el redactat menciona "la continuïtat històrica de la nació catalana" i, per tant, en aquest article no es podia, en cap, cas dubtar.	1.3.2. Una lluita per l'alliberament nacional, punt 93. "...Per aspirar a la independència, ser una nació i actuar com a tal, ja que hem de recordar que en temps passats (des de l'edat mitjana) així se'n va reconèixer a Europa, i, en conseqüència, hem de reprendre i refermar la consciència que ho som."	La ponència afirma sense matisos que Catalunya és sens dubte una nació, i en cap moment posa en dubte la continuïtat històrica de Catalunya. Tanmateix, el terme <i>nació</i> no defineix acuradament aquesta continuïtat històrica, ja que aquest concepte, tal com l'entendem i apliquem en l'actualitat, exigeix certes condicions materials que només comencen a donar-se amb posterioritat a la Revolució Francesa; per tant, quan és usat en períodes reculats com l'edat mitjana, té un altre significat. El document ha estat elaborat tenint en compte criteris que garantissin el rigor de les afirmacions, evitant consideracions essencialistes i anacronismes que el puguin desvirtuar. Catalunya, com totes les comunitats avui en dia nacionals, ha passat per períodes protonacionals, durant els quals s'identificava i era identificada des d'altres paradigmes històrics.
120	92	92	M	eixample-e@assemblea.cat	No es pot obviar l'enfrontament amb la dinastia dels Trastàmara per la negació de pagar impostos reials, recordar les guerres remences o la Guerra Civil Catalana. I amb la dinastia dels Àustries la total oposició de conculcar les constitucions i les lleis de Catalunya amb l'allotjament de soldats reials i el seu manteniment: Guerra dels Segadors inici 1640-1641... Tractat dels Pirineus 1659 i legal mutilació de Catalunya (pèrdua dels Comtats Catalans que el legalment no va passar per les Corts Catalanes per ser aprovat o no. Dinastia Borbó: 11 de setembre de 1714 i Decret de Nova Planta, prou coneguts per tothom.	Afegir una part central en el paràgraf. 1.3.2. Una lluita per l'alliberament nacional, punt 92. "El fonament principal d'un projecte independentista només podrà trobar-se en la consciència dels drets històrics conculcats durant segles de la nostra existència com a país i des de temps immemorial vam saber reivindicar i oposar-nos fermament a diferents monarquies, dinasties i règims i es per això que no podem acceptar l'experiència traumàtica de la negació de la nostra voluntat nacional que és en definitiva la voluntat de construir entre tots i per a tota la ciutadania – sobretot per a les generacions futures..."	La ponència creu que resta fora dels objectius i de les possibilitats del text entrar en una discussió històrica rigorosa. Per tant, es fan solament les referències històriques estrictament imprescindibles, ja que tot fet històric, tota història de qualsevol comunitat humana està fardada de clarobscurs, de contradiccions, de barreigs d'interessos diferents i de vegades contrapòsits. En conseqüència, fer una enumeració exhaustiva de fets històrics, sense poder considerar-ne tota l'amplitud i complexitat, restaria rigor al text.
122	200	200	A	berga@assemblea.cat	Donar més importància a la independència de Catalunya com a últim punt del Full de ruta.	Després del 200 201. La independència de Catalunya és a les nostres mans. Ara cal que ens en sapiguem fer dignes.	Situar aquesta frase com a punt més del Full de ruta minaria tota la importància que li volem donar, que és que, com a colofó, sigui el "coronament" del text, la frase que dona significació i sentit a tot el text. D'altra banda, parlar del fet que Catalunya és a les nostres mans transcendeix amb escreix parlar de la "independència de Catalunya". Catalunya mai serà veritablement a les nostres mans si no la fem lliure.
124	133	133	M	berga@assemblea.cat	Reforçar el Consell per la República donar-li la importància que té com a única institució fora de l'abast de l'Estat espanyol.	Apostarem el 100% pel Consell per la República. Hi abocarem tota la nostra potencialitat i els nostres recursos. Es tracta d'una eina que ens hem donat per treballar des de l'interior i des de l'exterior. Una eina que escapa a la repressió de l'imperi. Una eina que ens permet la confrontació i la defensa. Una eina que ens permet la confrontació i la defensa. Una eina que ens permet mantenir la dignitat i recuperar la il·lusió. Una eina que pot esdevenir definitiva en el nostre procés d'alliberament nacional.	Aquesta esmena eliminaria l'única referència del text a la tasca de les assemblees exteriors com a principal eina de paradiplomàcia en l'àmbit civil, una tasca fonamental per a la incidència internacional de l'Assemblea. Per altra banda, l'Assemblea forma part del Consell per la República i creu que pot ser una eina útil per una institucionalitat paral·lela i per amplificar la tasca d'internacionalització del conflicte. Però no podem supeditar-nos-hi totalment, ni a aquesta eina ni a qualsevol altra.
125	78	78	A	matadepera@assemblea.cat	Com que l'Estat espanyol posa molt d'èmfasi en el compliment de la legalitat, crec que és convenient explicar bé que el règim del 78 té un pecat original, que és que en bona part té una continuïtat d'un estat il·legal producte d'un cop d'estat feixista el 18 de juliol de 1936. Mentre que l'arribada de la segona república no va ser més legal impossible, ja que no va ser ni com la república francesa que van guillotinar al rei Lluís XVI sinó que va ser Alfons XIII qui va abdicar voluntàriament arran del resultat de unes eleccions. Com que aquesta república d'origen legal immaculat és qui va restaurar la Generalitat, és bo de dir i recalcar que de totes les institucions actuals de l'estat espanyol l'única que ve directament de la legalitat democràtica inmaculada és la Generalitat de Catalunya.	1.2.78 pàgina 11 com a continuació del text: Tot i que la Generalitat de Catalunya és l'única institució de l'ordenament jurídic estatal actual que no és hereva de la Dictadura feixista del general Francisco Franco, Alfons XIII abdicà voluntàriament i va donar pas a la II República, que reinstaurà la Generalitat de Catalunya. A la transició es va restituir la Generalitat de Catalunya abans d'aprovar la nova constitució espanyola del 1978.	La finalitat del paràgraf que es vol esmenar és enumerar un seguit de greuges que, seguint el model dels que apareixen a la Declaració d'independència dels Estats Units, justificarien l'exercici unilateral del dret a l'autodeterminació. La proposta de l'esmenat no aporta res a aquesta llista justificativa, ja que es limita a considerar legítim el règim autònom actualment vigent a les quatre províncies en què es divideix el territori del Principat al sud de les Alberes. Si el que l'esmenat vol dir és que aquests règim gaudeix d'una legitimitat especial i que, tanmateix, aquest legitimitat no atura les del·leïtats d'un sistema polític espanyol que arrossega, en canvi, un pecat original, cal dir que aquesta idea ja es recull en l'afirmació que es fa més amunt, quan s'acusa l'Estat precisament de "deslleïtat institucional".
127	72	72	A	matadepera@assemblea.cat	Si bé és cert que som la nació sense estat dins Europa més gran en nombre d'habitants i de territori i tenim una història de molts anys com a nació amb estat, crec que és necessari mostrar que no ens oblidem de les altres nacions sense estat, ni que sigui bo que es pugui mal entendre que ens creiem superiors a les altres nacions sense estat. És per això que cal aquesta esmena, pensant en possibles aliances i en coordinar accions futures de totes les nacions sense estat d'Europa per reivindicar els drets a l'autodeterminació i en la major democràticació de la UE, ja que el dret a l'autodeterminació és el menys tingut en compte en les relacions internacionals.	1.3.72 pàgina 10 com a continuació del text: Així mateix, hi ha més nacions sense estat que també pateixen polítiques agressives i discriminatòries per part dels estats als quals de moment encara pertanyen.	Inclució de la consideració que fa l'esmenat al final del paràgraf té l'efecte de rebaixar la idea que el cas català és la més gran anomalia actualment existent a Europa, des del moment que és la minoria nacional més gran que no disposa de mitjans efectius d'autogovern (equiparable en les seves dimensions a estats com Dinamarca o Finlàndia) i que és l'única que disposa d'una tradició lingüísticocultural comparable a les nacionalitats que disposen d'estat. Destacar això és important, i hauríem d'evitar neutralitzar la força de l'argument: la nostra inequívoca solidaritat amb altres pobles i amenaçats d'Europa no sols no ens hauria de dur a incórrer en paral·lelismes inexactes, sinó que, sobretot, no ens hauria a dur a renunciar a arguments que poden ser cabdals ni a relativitzar-los.
128	163	163	S	santantoni@assemblea.cat	Justificació: La mateixa que en el punt anterior. Després del 9-N del 2014 i de l'1 d'octubre del 2017 el poble ja s'ha manifestat a bastament, també mitjançant les successives eleccions, on les opcions independentistes han obtingut la victòria electoral. Una recollida de signatures no creiem que sigui el camí per fer efectiva la independència.	Punt 163. Text original: Aquest podria ser el catalitzador que ens falta per recuperar la unitat estratègica, passar a l'ofensiva i tornar a un escenari com el que vam aconseguir l'octubre de 2017. Text modificat: Supressió del text de l'epígraf.	No es tracta d'una simple recollida de signatures sense vinculació, sinó d'una recollida que porta una proposta al Parlament i obliga a situar-s'hi. La ILP és un procediment reglamentat que té tot un seguit de garanties de tramitació. Compartim l'afirmació que el poble ja s'ha manifestat favorablement per la independència; però, allora, la realitat és que aquesta no s'ha implementat. Cal trobar un element que ens situï en un moment de ruptura semblant a l'octubre del 2017, en el qual el front ciutadà i el front institucional van treballar de forma coordinada per fer el referèndum d'autodeterminació, imposant-se a l'atac judicial i policial de l'Estat espanyol.
130	162	162	S	santantoni@assemblea.cat	Justificació: La mateixa que en el punt anterior. Després del 9-N del 2014 i de l'1 d'octubre del 2017, el poble ja s'ha manifestat a bastament, també mitjançant les successives eleccions, on les opcions independentistes han obtingut la victòria electoral. Una recollida de signatures no creiem que sigui el camí per fer efectiva la independència.	Punt 162. Text original: Una ILP per impulsar una llei d'independència, pensada per a un escenari de ruptura democràtica, que planifiqui com arribar a la consolidació d'un estat independent, basant-se en la recuperació de la sobirania nacional, fiscal, financera, econòmica, energètica, de les infraestructures i dels mitjans de comunicació. Una llei que interel·li col·lectius més enllà del bloc independentista, que dibuixi un primer esbós dels principis fundacionals de la República Catalana i que reguli el procés constituent, que hauria de finalitzar amb un referèndum sobre la constitució del nou estat. Text modificat: Supressió del text de l'epígraf.	No es tracta d'una simple recollida de signatures sense vinculació, sinó d'una recollida que porta una proposta al Parlament i obliga a situar-s'hi. La ILP és un procediment reglamentat que té tot un seguit de garanties de tramitació. Compartim l'afirmació que el poble ja s'ha manifestat favorablement per la independència; però, allora, la realitat és que aquesta no s'ha implementat. Cal trobar un element que ens situï en un moment de ruptura semblant a l'octubre del 2017, en el qual el front ciutadà i el front institucional van treballar de forma coordinada per fer el referèndum d'autodeterminació, imposant-se a l'atac judicial i policial de l'Estat espanyol.

131	161	161	S	santantoni@assemblea.cat	Justificació: Després del 9-N del 2014 i de l'1 d'octubre del 2017, el poble ja s'ha manifestat a bastament, també mitjançant les successives eleccions, on les opcions independentistes han obtingut la victòria electoral. Una recollida de signatures no creiem que sigui el camí per fer efectiva la independència.	Punt 161. Text original: Per tant, cal explorar el potencial que podria tenir una iniciativa legislativa popular (ILP), que complexi amb els paràmetres anteriors, ja que atorga el lideratge a la ciutadania (i, per tant, a les bases independentistes) i permet una tramitació d'una llei al Parlament de Catalunya a cop recollides almenys 50.000 signatures. Text modificat: Supressió del text de l'epígraf.	No es tracta d'una simple recollida de signatures sense vinculació, sinó d'una recollida que porta una proposta al Parlament i l'obligar a situar-s'hi. La ILP és un procediment regimental que té tot un seguit de puntes de tramitació. Comparim l'afirmació que el poble ja s'ha manifestat favorablement per la independència; però, alhora, la realitat és que aquest no s'ha implementat. Cal trobar un element que ens situï en un moment de ruptura semblant a l'octubre del 2017, en el qual el front ciutadà i el front institucional van treballar de forma coordinada per fer el referèndum d'autodeterminació, imposant-se a l'atac judicial i policial de l'Estat espanyol.
135	138	138	S	santantoni@assemblea.cat	Justificació: Es un redactat confús i retòric.	Punt 138. Text original: L'Estat ens ataca en allò que som i ho fa en allò que ens defineix (per això la dignificació i l'extensió de l'ús de la llengua catalana ha esdevingut una actitud revolucionària) i en allò en què podríem fer-nos forts i resistir l'embat. La defensa d'allò primer és d'importància essencial; la d'això segon, d'importància estratègica. Text modificat: Proposta de supressió del text.	Aquest paràgraf no és ni retòric ni sobrer. Reforça la idea que l'estat opressor sap molt bé per on atacar-nos: la defensa de la llengua és essencial per a la nostra supervivència com a nació i la resta de fronts són importants per raons estratègiques.
137	105	105	M	santantoni@assemblea.cat	Justificació: Remarcar la importància de l'educació, que ha de ser integral per a la persona. ----- Justificació: Creiem preferible l'expressió ciutadana.	Justificació: No cal tanta retòrica: som una nació. ----- Punt 105. Text original: Aspirem, en definitiva, a una llar nacional per a tots els catalans, integradora, en la qual ser lliures i de la qual sentir-nos orgullosos. Text modificat: Aspirem, en definitiva, a una llar nacional per a la ciutadania de Catalunya, integradora, en la qual ser lliures i de la qual sentir-nos orgullosos.	L'esmenant basa la proposta en una preferència personal, perquè troba "retòric" l'enunciat tal com es troba. Un criteri que resulta sorprenent i que, si es seguís fins a les darreres conseqüències, reduiria textos històrics com la Declaració d'Independència dels Estats Units a poc més que una nota de premsa. En qualsevol cas, noensem que sobri expressar el nostre desig que una Catalunya independent sigui un país del qual sentir-nos orgullosos i que convidi a la integració d'una ciutadania diversa, i sobretot no entemem que aporta ometre tal desig. D'altra banda, justament és perquè volem destacar el caràcter nacional (és a dir, nacional català) de l'estat a què aspirem és perquè emprém el terme "catalans" en comptes de la noció asèptica de ciutadania, considerada per l'esmenant més adequada sense, però, aportar cap raó per a tal consideració. Una llar nacional ha de ser per a un poble, i la penència ha volgut referir-se al poble català, al qual convidem a integrar-se (sense exigir renúncies) a tothom que ara ha fet de Catalunya la seua terra. Aprofitem per explicitar una preocupació: que hi hagi qui pugui considerar el terme "catalans" i "catalanes" excipient perquè només es referís a una part de la població. Apuntem, per últim, que l'expressió s'inspira en la referència a la llar nacional que, per als jueus, defensava la Declaració Balfour (1917).
138	93	93	M	santantoni@assemblea.cat	Justificació: No cal tanta retòrica: som una nació.	Punt 93. Text original: La independència no és un objectiu individual, ni tampoc el d'una multitud. La independència és l'objectiu d'un col·lectiu, que sempre és més que una mera suma d'individus. Per aspirar a la independència cal ser una nació, o imaginar-se com a tal, que ja és una manera de començar-ho a ser. Text modificat: La independència no és un objectiu individual: la independència és l'objectiu d'un col·lectiu, que sempre és més que una mera suma d'individus, aspirarem a la independència perquè som una nació.	El text original de la ponència intenta plantejar la reivindicació independentista com la reivindicació d'un alliberament nacional, i ho fa alhora que explica que existeix un poble (una comunitat que no és una mera suma d'individus, és a dir, una multitud) que constitueix una nació perquè cada dia renova la seua voluntat de ser (cosa que no passa amb les meres sumes d'individus). El paràgraf té en ment la idea del "plebiscit quotidià", del teòric francès del nacionalisme, Renaud, i de la "voluntat de ser" com a característica definidora dels catalans exposada per Vicens Vives a 'Notícia de Catalunya'. Que aquest rerefons, malgrat ser expressat de manera breu, per la seua complexitat, aparegui als ulls de l'esmenant com a "retòrica" (un altre cop emprant aquest terme com una desqualificació) i que, d'acord amb aquesta impressió, es proposi substituir el paràgraf per un que eliminaria el rerefons teòric expressat, portaria a un empobriment injustificat del text.
139	87	87	M	santantoni@assemblea.cat	Justificació: Es substituïx pobles per nacions. És preferible emprar aquesta darrera denominació.	Punt 87. Text original: Sense, però, cap perspectiva realista de restitució plena del nivell de sobirania de què gaudien els catalans en el moment de l'annexió a Castella, i sense cap perspectiva realista de mutació constitucional, l'objectiu al qual s'han de subordinar totes les iniciatives individuals i col·lectives del nostre poble és el de bastir, en el termini més curt possible, un estat català plenament independent, alhora que solidari amb la resta de pobles del món. Text modificat: Sense, però, cap perspectiva realista de restitució plena del nivell de sobirania de què gaudien els catalans en el moment de l'annexió a Castella, i sense cap perspectiva realista de mutació constitucional, l'objectiu al qual s'han de subordinar totes les iniciatives individuals i col·lectives del nostre poble és el de bastir, en el termini més curt possible, un estat català plenament independent, alhora que solidari amb la resta de nacions del món.	En el paràgraf el terme "poble" s'usa com a equivalent de "nació". La raó per la qual es prefereix el primer al segon és perquè en el text s'apel·la a l'acció, i l'acció és pròpia dels subjectes constitutius de la nació, és a dir del poble. Només justificaria la substitució del terme "poble" per "nació" en aquest punt la insistència d'afirmar-nos com a tal, repetint el terme "nació" tantes vegades com fos possible, encara que el context no l'aconseguís. Si tancar és que som una nació, tampoc no cal dir-ho continuament. La reiteració només expressa inseguret.
141	108	139	M	santantoni@assemblea.cat	Justificació: L'objectiu del moviment d'alliberament és substancialment la independència de Catalunya. Els tres apartats del capítol (2.1. La revolta permanent, etc.) són estratègies o mitjans per aconseguir l'objectiu, no l'objectiu; per tant, es proposa que el capítol es tituli: "3. Accions del moviment d'alliberament nacional". Es proposa canviar l'ordre i passar tot el que ara és capítol 2 a capítol 3 i aquest a capítol 2. La justificació és que les accions i supediten als objectius i per tant aquests han de definir-se primer.	Títol capítol 2. Text original: 2. Objectius del moviment d'alliberament nacional. Text modificat: 3. Accions del moviment d'alliberament nacional	El criteri que hem seguit és anar dels conceptes més generals als més concrets. Un canvi d'ordre dels capítols 2 i 3 complicaria la compressió del text en el seu conjunt.
142	49	49	M	santantoni@assemblea.cat	Justificació: El redactat inicial és confús i considerem el proposat més correcte.	Punt 49. Text original: A l'octubre de 2017 vam comprovar els límits de l'autonomisme i la incapacitat d'exercir la sobirania i el poder anant de la llei a la llei, sense disposar d'una concentració de forces i fronts de tots els àmbits del moviment. Text modificat: El setembre-octubre del 2017 vam comprovar els límits de l'autonomia i de la falta d'escrúpols jurídics i polítics del règim del 1978 que va avortar el procediment dissenyat de la llei a la llei per fer la transició cap a l'estat propi.	Coïncidim amb l'esmenant que el text del paràgraf 47 és confús, però constatem, així mateix, que la proposta alternativa que es va arribar conté un error de redacció pel qual es dona a entendre que hi ha manca d'escrúpols jurídics i polítics del règim del 78 tindrà límits: Proposem una redacció alternativa a la de la ponència i a la de l'esmena, que podria quedar així: <i>Al setembre i a l'octubre de 2017 vam comprovar els límits de l'autonomia i la manca d'escrúpols polítics de l'Estat a l'hora de saltar-se les garanties legals quan es tracta de Catalunya. Aquesta manca d'escrúpols va fer impossible l'estratègia inicialment dissenyada per a l'exercici del dret a l'autodeterminació, i que es desaconsava de la pretensió de transferir de la llei a la llei sobre la base dels drets reconeguts en els tractats internacionals signats pel mateix Estat espanyol.</i>
143	23	23	M	santantoni@assemblea.cat	Justificació: Cal fer constar els incompliments o mancances dels partits polítics, com ja es fa en el cas de Junts pel Sí a l'epígraf 16.	Punt 23. Text original: La suspensió del ple d'investidura del 30 de gener de 2018, malgrat haver revalidat la majoria absoluta i el mandat en les eleccions imposades i l'legítimament al desembre de 2017, és una mostra que l'independentisme institucional va perdre el pols amb l'Estat espanyol i va renunciar a mantenir l'embat democràtic. Text modificat: La suspensió del ple d'investidura del 30 de gener de 2018, malgrat haver revalidat la majoria absoluta i el mandat en les eleccions imposades i l'legítimament al desembre de 2017, és una mostra que l'independentisme institucional va perdre el pols amb l'Estat espanyol i va renunciar a mantenir l'embat democràtic. LA PRESIDENCIA DEL PARLAMENT DE CATALUNYA VA ACOTAR EL CAP ALS DESITJOS DE MADRID, OBVIANT EL MANDAT DEL POBLE CATALÀ	Considerem la referència explícita que l'esmenant pretén fer a un representant institucional en concret com a innecessària i contraproduent per a la unitat política que el Full de ruta defensa reconstruir perquè la veu com a necessària. El text original de la ponència ja és prou explícit i remet directament a uns fets determinats els detalls dels quals es troben en ment de tothom.
144	8	8	M	santantoni@assemblea.cat	Justificació: Igual que el punt 7 anterior no té res a veure amb la definició de Full de ruta, en aquest cas a més es barregen conceptes com el decàleg que té a veure amb les eleccions i es fa una valoració dels resultats electorals que aquí no correspon. Tot plegat un text confús.	Punt 8. Text original: L'Assemblea, assumint la responsabilitat com a actor determinant en el moviment independentista, ha de fer un seguiment i una fiscalització tant de l'acció de govern com de la parlamentària, d'acord amb el nostre Decàleg de principis d'acció institucional per avançar cap a la independència. El vot de la majoria absoluta de la ciutadania és unànime en la voluntat d'esdevenir un estat independent, i els representants a les institucions tenen un mandat clar que no admet dilacions. Text modificat: Proposta de supressió d'aquest text.	Durant el tràmit d'esmenes el títol del capítol s'ha modificat i ara s'anomena introducció. En aquest paràgraf exposem un fet que ha estat referendat per les bases de l'entitat i que, per tant, ha de formar part del Full de ruta.
145	7	25	M	santantoni@assemblea.cat	Justificació: El redactat d'aquest punt no té res a veure amb el capítol on es troba: "Què és el Full de ruta".	Punt 7. Text original: Hem assolit una de les fites que ens marcàvem en els dos darrers fulls de ruta: superar el 50% de vot directe a les eleccions al Parlament de Catalunya. La ciutadania ha estat a l'alçada d'aquest repte, malgrat les condicions difícils, tant per la pandèmia com per la dispersió estratègica dels agents electorals, allunyats d'una unitat d'acció necessària. És l'hora, doncs, que les institucions i els actors que les conformen entenguin que cal actuar amb respecte a la voluntat popular; no només per bastir un govern de concentració per avançar cap a la independència, sinó també perquè l'acció concertada sigui efectiva tant al Parlament català com al Congrés espanyol i en tots els estaments de decisió i participació on l'independentisme té representació. Text modificat: Proposta de traslladar el text al final del punt 25.	Durant el tràmit d'esmenes el títol del capítol s'ha modificat i ara s'anomena introducció. Moure el paràgraf trenca el fil argumental del text i li redueix la coherència.
147	117	117	M	informatica@assemblea.cat	La sensació que les tasques comunicatives dels últims anys s'han centrat en les persones convençudes o afins; crec que cal obrir una nova branca d'acció.	És un objectiu estratègic vital l'empoderament de la ciutadania mitjançant campanyes divulgatives i de formació política que contrarestin i combatin la intoxicació que emanen de l'Estat i de l'espanyolisme, i que compensin els buits i els silencis que el relat oficial ha imposat. Cal dotar-la d'un coneixement acurat de l'evolució històrica del nostre poble, de les causes de la situació actual, de les característiques que la defineixen i de les greus amenaces que implica. Per tal d'empoderar la ciutadania de forma efectiva, també s'ha de tenir en compte els que encara no estan convençuts o hi estan en contra, analitzant el seu perfil per tal de triar l'estratègia comunicativa més eficient i la manera de trencar el bloqueig informatiu al qual estan sotmesos per part dels mitjans de comunicació que utilitzen.	Tal com està redactat el paràgraf queda inclosa tota la ciutadania i s'explicita que l'objectiu és combatre la intoxicació dels mitjans. No creiem convenient parlar de grups de població segons el seu grau de convenciment, en un document genèric com el Full de ruta.

148	132	132	S	informatica@assemblea.cat	La constatació de la realitat no és un front d'acció en l'àmbit institucional. A més el contingut d'aquest paràgraf també apareix en els paràgrafs 46 i 47.	Supressió del paràgraf 132 del Full de ruta.		El paràgraf descriu la situació de conflicte que estem patint i, a més a més, no es pot suprimir perquè hi ha altres esmenes que proposem modificar-lo.
149	161	163	S	informatica@assemblea.cat	A banda que és un tema tàctic que hauria d'anar via proposta de resolució i no via full de ruta, és quelcom que no es creu que pugui motivar la gent; es pot veure com una pantalla passada, com ho seria un nou referèndum. Cal pressionar els partits perquè implemten el mandat de l'1-O, però la gent difícilment s'implantarà tant com aleshores, i si té poc suport, els partits poden usar-ho com a justificació per a no tirar endavant.	Suprimir els paràgrafs 161 al 163, tots dos inclosos.	Creiem que la idea de la ILP lligant el front ciutadà amb l'institucional pot ser una bona estratègia per implementar un procés constituent per anticipació com el descrit per Albert Noguera en la ponència de processos constituents del Congrés d'Independències Unilaterals. L'objectiu de posar la idea al full de ruta és que comenci a socialitzar-se. Sent conscients de la situació complicada en la qual ens trobem per motivar la gent, creiem que si es llança la proposta en el moment polític adequat, pot arribar a tenir èxit. Cal tenir present la radicalització de l'Estat espanyol cap a posicions encara més represores que s'intueix després de les eleccions de Madrid i que la taula de diàleg no té cap recorregut, així com les possibles sentències que vinguin de tribunals europeus com a finestres d'horitzontalitat. ~~Suprimir la mremota sense plantejar una alternativa per mobilitzar~~	
150	1	200	T	sants-montjuic@assemblea.cat	<p>Amb relació a la introducció i l'anàlisi de la situació actual</p> <p>Primer de tot constatem que l'extensió del document proposat és excessiva (pràcticament el doble de la de fa un any). Això en desincentiva la lectura i anàlisi del document i el posterior seguiment del grau de compliment.</p> <p>La meitat del document proposat originalment és una introducció on s'explica què és el Full de Ruta i es fa una anàlisi de la situació del moviment. Considerem que no cal explicar de manera tan extensa què és el Full de ruta, sinó justificar-ne breument la utilitat. I tampoc creiem necessari començar cada any explicant tots els esdeveniments des del 2012. I més encara si, pràcticament, s'ignora el que ha passat a partir del 2017.</p> <p>En l'anàlisi de la situació política s'hi troba a faltar una clara referència a la crisi de l'Estat espanyol i les seves institucions, un dels factors claus que han d'orientar la nostra estratègia per aprofundir-hi.</p> <p>Finalment, en cap moment del Full de ruta s'esmenta la legitimitat sorgida dels resultats del referèndum del 2017. És cert que ha augmentat la majoria independentista en escos i vots (més del 50%) en les eleccions autonòmiques. Però aquests resultats no poden, de cap de les maneres, substituir el referèndum del 2017, legal i vinculant segons les lleis aprovades al Parlament.</p> <p>Amb relació a la part proposativa, considerem que el Full de ruta no ha de ser una llista detallada d'accions a realitzar, sinó que més aviat ha d'establir unes idees generals per guiar l'actuació de l'entitat durant el proper any. Per aquesta raó, en la nostra proposta de Full de ruta els apartats d'acció internacional, societat civil i front antirepressiu s'inclouen a la proposta inicial, però resumida seguint dos criteris: eliminar text innecessari (que no aporta informació nova) i eliminar les llistes d'accions concretes. D'aquesta manera es dona més flexibilitat tant al Secretariat com a les assemblees de base i al conjunt de socis de l'Assemblea. També s'hi han inclòs algunes propostes noves. Però el motiu pel qual ens hem decidit a presentar una esmena a la totalitat és que la proposta inicial pateix importants mancances pel que fa a objectius i estratègia.</p> <p>Primer de tot les relacions amb la política institucional i els partits polítics que es plantegen considerem que són completament errònies. Des del 2017, ha quedat constatat que les actuals direccions dels partits polítics no ens portaran a la independència. L'ANC ha de plantejar-se com un dels seus objectius estratègics a mitjà termini la regeneració política del país (un fet que inclou el sistema de partits). La fiscalització basada en el Decàleg és inútil.</p> <p>L'apartat de la unitat estratègica és, segurament, el pitjor de tots. Es proposa una ILP per impulsar una llei de la independència. És a dir, es proposa repetir el que es va fer l'any 2017 sense canviar els responsables del fracàs d'aleshores.</p> <p>Entenem que la unitat estratègica no vol dir que els tres partits independentistes parlamentaris es posin d'acord. Hem d'entendre que cal posar-se a treballar amb un horitzó no tan immediat per la independència. Per això proposem dues cotes.</p> <p>La primera és que cal desgastar els poders de l'Estat espanyol a Catalunya i les seves institucions. Per aquesta raó, proposem que les mobilitzacions impulsades per la nostra entitat tinguin ben present aquest objectiu. En relació amb aquest desgast, també s'incorporen propostes presents en el Full de Ruta original i es destaquen alguns exemples de bones campanyes que ja s'han fet (consum estratègic, etc.).</p> <p>La segona és que l'independentisme popular ha de centrar-se a aconseguir la unitat estratègica i d'acció de les diferents entitats civils actives, i no només de les direccions sinó de les bases. La unitat d'acció entre els partits s'ha demostrat un camí sense recorregut i només té sentit després d'una regeneració completa del sistema de partits actuals</p> <p>Finalment, es troba a faltar una definició més clara del paper de l'Assemblea respecte al Consell per la República. Sent conscients que aquesta entitat és criticada per certs sectors, amb més o menys raó depenent del cas, pel seu partidisme, es proposa promoure'n una major transversalitat, mirant de fer d'àrbitre i aglutinador de noves iniciatives.</p> <p>En resum, la proposta del text alternatiu pretén ser un instrument esquemàtic que defineixi unes idees generals d'actuació política durant el proper any. En la secció final, es proposa un mecanisme de fiscalització del grau d'acompliment d'aquest full de ruta.</p>	<p>1. Introducció</p> <p>Aquest full de ruta té com a objectiu establir unes línies generals per guiar l'actuació de l'Assemblea durant el proper any. Les accions específiques que caldrà realitzar per desenvolupar aquestes línies generals hauran de concretar-se a través d'una col·laboració estreta entre les assemblees de base, el Secretariat Nacional i el conjunt dels socis (mitjançant consultes internes).</p> <p>El Full de ruta és plantejat en cinc parts. Primer es fa una breu anàlisi de la situació actual de l'independentisme, tant en el seu vessant institucional com en el popular. Després es descriu quin és el model de país que defensa l'Assemblea. A continuació es descriuen quin han de ser els principals objectius de l'Assemblea. Més endavant, s'especifiquen unes línies generals d'actuació per tal d'aconseguir els esmentats objectius. Finalment, es proposa que abans de l'AGO de l'any 2022 es faci un estudi i valoració del grau d'acompliment dels objectius.</p> <p>2. Situació actual del moviment independentista</p> <p>El referèndum del 1 d'octubre, la posterior (i esperable) repressió espanyola i la incapacitat de la classe política catalana del moment per liderar la defensa del resultat de la votació són els tres principals esdeveniments que han marcat l'evolució del moviment independentista des de l'any 2017.</p> <p>Tot plegat ens ha dur a la nefasta i inútil darrera legislatura. En relació amb aquesta legislatura constatem que:</p> <ul style="list-style-type: none"> L'independentisme institucional està dividit i els interessos partidistes de tots tres partits polítics estan clarament per sobre de l'interès del país. Fracàs d'un teòric diàleg que ha representat una autèntica presa de peli que ha estat incapaz de forçar el govern espanyol a acabar amb la repressió política, judicial i administrativa contra l'independentisme. No obstant això, l'independentisme institucional ha estat incapaç de plantar cara i, en alguns casos, ha continuat donant suport parlamentari al govern de l'Estat. Dins del Govern de la Generalitat, disfunció contínua, donant la imatge d'un doble govern sense unitat possible i amb el desgast mutu inevitable i descrèdit de la institució. Col·laboració de les forces d'ordre públic pròpies amb les forces d'ocupació en la repressió de l'independentisme. Pactes inacceptables amb forces polítiques represores en diversos ajuntaments, diputacions i altres organismes. <p>Els resultats de les eleccions del passat 14 de febrer i les posteriors negociacions per la investidura no ens aporten grans esperances per pensar que l'independentisme institucional i els seus actuals líders tinguin capacitat per liderar el nostre país cap a l'alliberament nacional. Constatem, doncs, que les actuals direccions dels partits polítics independentistes amb representació al Parlament han demostrat ser incapaces de liderar amb èxit el moviment independentista.</p> <p>Però que fa a l'independentisme popular, aquest tampoc passa per un bon moment. Ja fa temps que la resposta i la resistència a l'ocupant ha pràcticament desaparegut. Certament no ningu sigui discriminat per cap motiu.</p> <ul style="list-style-type: none"> Pactes inacceptables amb forces polítiques represores en diversos ajuntaments, diputacions i altres organismes. <p>La primera consisteix a donar suport a noves organitzacions polítiques independentistes per tal que es converteixin en alternatives reals als partits actualment majoritaris. La segona és elaborar un decàleg sobre l'organització i el funcionament intern d'aquests partits.</p> <p>5.2. Societat civil</p> <p>L'Assemblea ha de promoure i ajudar que l'independentisme tingui la màxima presència en qualsevol dels espais de representació de la societat civil (associacions de veïns, comitès d'empresa, patronals, universitats, col·legis professionals, associacions culturals i esportives, etc.). En aquest sentit, ja fa uns anys que s'està fet bona feina. Exemples d'èxit com la campanya Eines de País o projectes de més nova creació com la plataforma Alcem-nos i la patronal Anem per Feina.</p> <p>Cal tenir també en compte que molts dels problemes urgents que afecten el poble de Catalunya, a causa de les recents crisis, no podran ser solucionats per les institucions catalanes a causa de les limitacions econòmiques i de sobirania que pateixen. És per aquesta raó, sense oblidar els seus objectius, que l'Assemblea procurarà col·laborar en les iniciatives de solidaritat i de suport social que busquin contrarestar aquests problemes.</p> <p>5.3. Unitat estratègica</p> <p>L'Assemblea és encara una de les principals organitzacions independentistes. Però no és, ni de molt, l'única. Per a l'èxit de l'independentisme és de gran importància que el major nombre d'organitzacions que en formen part comparteixin una mateixa estratègia. En aquest sentit, cal que l'Assemblea fomenti la creació d'un espai de coordinació únic amb totes aquestes entitats.</p> <p>En aquest espai de coordinació no hi han de ser presents els partits polítics. Per la seva pròpia naturalesa aquests tenen interessos electoralistes i partidistes que, si bé poden ser legítims, poden ser un obstacle a l'hora de definir una estratègia independentista conjunta. La coordinació amb els partits polítics, que pel que s'ha dit en apartats anteriors no ha de ser la prioritat, s'haurà de fer de manera diferenciada.</p> <p>La coordinació amb la resta d'organitzacions de l'independentisme popular i no partidista no només ha d'existir amb el Secretariat Nacional. A cada poble, a cada ciutat i a cada barri del país, les assemblees territorials, sectorials i de joves han de col·laborar i coordinar-se amb les seccions locals, sectorials i de joves de la resta d'entitats independentistes. A l'hora de realitzar aquesta coordinació, caldrà també respectar les línies d'actuació autonòmiques de cadascuna de les entitats. Però les luites d'uns i altres han de poder complementar-se perfectament.</p> <p>5.4. El desgast de l'enemic i l'enfortiment nostre</p> <p>Desgastar el Regne d'Espanya és imprescindible. Ells disposen de totes les eines dels estats, de manera que d'entrada parteixen amb un gran avantatge. Per aquesta raó, cal provocar que els principals pilars de l'Estat al nostre país pateixin conseqüències negatives pel fet ser presents a Catalunya. Aquests pilars són econòmics, judicials, mediàtics, militars i policials. Cal tenir present que l'Estat espanyol està ja immers en una crisi econòmica i de prestigi institucional. Hauré d'aprofundir-hi.</p> <p>Amb la finalitat de desgastar els pilars esmentats, caldrà promoure mobilitzacions i campanyes per deslegitimar-los. També caldrà promoure la substitució d'aquests poders per d'altres de propis que estiguin al servei del país.</p> <p>La campanya de consum republicà, l'augment de la presència de l'Assemblea als mitjans de comunicació i a les xarxes socials impulsats els darrers anys i la nova campanya de Sobirania Fiscal són uns bons exemples de la feina ja feta en aquest sentit. Però cal anar més enllà i promoure, seguint sempre uns criteris ètics, la creació d'empreses (i fomentar les ja existents) que pugin competir i substituir els monopolis espanyols sobre sectors estratègics com la producció energètica, els transports, les telecomunicacions, etc.</p> <p>Cal pressionar també perquè l'actuació dels polítics independentistes amb escos al Congrés de Diputats i al Senado se centri, de manera sistemàtica, en el desgast i la creació de situacions d'ingovernabilitat a les institucions espanyoles. El suport al govern espanyol és vist, internacionalment, com a (falsa) resolució del conflicte.</p> <p>5.5. Front antirepressiu</p> <p>L'Assemblea ha de donar suport als independentistes perseguits per la justícia espanyola a causa de la seva actuació, siguin aquests membres de l'entitat o no. La coordinació amb</p>	<p>1. Introduïu els arguments de la reivindicació independentista en clau nacional.</p> <p>2. És hora que l'independentisme institucional deixi de marcar l'agenda política com a pas de l'octubre de 2017 i el moviment popular, amb l'Assemblea al capdavant, esdevingui de nou la força motor del moviment d'alliberament nacional.</p> <p>3. L'única estratègia guanyadora per encara el desenllaç definitiu de la nostra lluita per la independència passa per l'acció planificada i concertada dels tres fronts d'acció: el moviment popular, l'acció institucional i l'acció internacional.</p> <p>D'altra banda, en la proposta de text alternatiu de l'esmena hi trobem alguns dos elements que fan que en opinió de la ponència no sigui adequada. En primer lloc, malgrat que sigui totalment condemnable la repressió patida per l'independentisme des de les institucions que ens són pròpies, assenyalar traïdors i enemics no considerem que sigui una estratègia adequada per acumular la força que necessitem per a la ruptura democràtica. En segon lloc, en el text alternatiu es proposa donar suport a noves organitzacions polítiques independentistes, cosa que trencaria amb la transversalitat de l'entitat.</p>	

			<p>altres entitats és clau per garantir una bona xarxa de suport que no només ha de ser de caràcter jurídic sinó que ha d'incloure, en cas que sigui necessari, suport econòmic, psicològic i laboral. L'atenció a les famílies dels represaliats també haurà de tenir-se en compte.</p> <p>Evidentment caldrà també una col·laboració amb la resta d'entitats independentistes afectades per la repressió. Cal establir una estratègia antirepressiva coherent i amb un caràcter polític clar. Tanmateix, caldrà també respectar l'autonomia i la voluntat de les persones (o els grups de persones) afectats directament per la repressió.</p> <p>Al mateix temps, l'Assemblea i altres organitzacions promotores de les mobilitzacions han de ser conscients i han de mentalitzar la població que, en resposta a l'embat independentista, l'Estat farà servir tota la seva força, tots els seus recursos i mitjans, com ja ha demostrat. Per tant, per assolir l'èxit hem de tenir clar que nosaltres també anirem a totes. I ells han de tenir-ho tan clar com nosaltres. S'ha d'acabar la constant històrica que diu que els catalans al final demanaran negociar.</p> <p>5.6. Acció internacional</p> <p>L'acció exterior de l'Assemblea es basa en les assemblees exteriors. La seva actuació ha de guiar-se per dos objectius. D'una banda, cal denunciar l'actitud totalitària de l'Estat espanyol a l'hora de reprimir el poble català i aconseguir, així, legitimitat encara més la nostra causa. Però també caldrà que l'acció exterior es centri a recuperar la credibilitat internacional de l'independentisme després de la submissió política de les institucions catalanes durant els darrers anys. Caldrà reivindicar sempre els resultats del referèndum del 2017.</p> <p>Catalunya ha de fer valer el concepte de minoria nacional sotmesa a un estat opressor. Ha de reivindicar la independència com a causa justa un cop barrats tots els camins de la legalitat imperant. Ha de lluitar contra el concepte d'afer intern espanyol de tot el que té a veure amb la repressió venjativa.</p> <p>5.7. La relació amb el Consell per la República</p> <p>El Consell per la República pot ser una gran eina per a la internacionalització de la causa catalana. A més, el fet d'estar situat fora de la jurisdicció de l'Estat espanyol li proporciona uns avantatges importants a l'hora d'actuar. La voluntat de l'Assemblea és col·laborar-hi.</p> <p>Però actualment constatem que el Consell per la República és una entitat plenament involucrada en la lluita partidista. Per uns hauria de controlar l'acció del Govern de la Generalitat i per d'altres hauria d'estar controlat pel Govern. Cap de les dues situacions és desitjable.</p> <p>La tasca de l'Assemblea haurà de ser la de fer de mediadora per tal d'aconseguir un Consell més transversal que pugui actuar com un representant del conjunt de l'independentisme a l'exterior de l'Estat espanyol.</p> <p>5.8. La nació catalana</p> <p>L'Assemblea ha de tenir com a prioritat la defensa de la cultura i de la llengua catalanes com a tret característic de la nació i denunciar els constants atacs a què és sotmesa per part dels imperialismes espanyol/castellà i francès. Amb aquest objectiu, l'Assemblea participarà activament en les mobilitzacions en defensa de la cultura catalana i promourà les iniciatives de totes les plataformes i entitats que la defensen. Així mateix, l'Assemblea participarà en totes les taules socials per afavorir el català i generarà sinèrgies entre tots els territoris de parla catalana. Una consciència nacional ben definida és clau per a la fortalesa del moviment independentista. Sense nació catalana no hi haurà independència de Catalunya. En aquest sentit, cal promoure i difondre la idea que Catalunya no es limita a les quatre províncies de la comunitat autònoma espanyola de Catalunya. Cal reforçar la idea del Principat com a nació i, evidentment, seguir col·laborant amb la resta d'entitats i plataformes independentistes i sobiranistes de la resta dels Països Catalans.</p> <p>Un aspecte molt important pel que fa a l'esmentada consciència nacional són els intents d'espanyolització de la població catalana promoguts pel poder colonial espanyol. En relació amb aquest fet, és completament rebutjable la constant castellanització i l'hispanocentrisme presents en els programes de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals. L'Assemblea haurà de treballar amb l'objectiu de fer que el marc de referència dels mitjans de comunicació públics de Catalunya siguin el conjunt dels Països Catalans i no pas l'Estat espanyol.</p> <p>L'Assemblea també haurà de tenir en compte aquest objectiu de conscienciació nacional, amb Catalunya com a marc de referència, a l'hora de promoure campanyes com la del consum, l'ús de mitjans de comunicació, la sindicació, les patronals, les entitats públiques i privades, com universitats, col·legis professionals, etc.</p> <p>6. Balanç del Full de ruta i nous suggeriments</p> <p>Per tal que aquest Full de ruta no es converteixi en simples paraules que s'acaben oblidant, caldrà que tan el Secretariat Nacional com les assemblees de base facin un seguiment periòdic del grau de compliment del document. En el cas del Secretariat Nacional, caldrà que aquest seguiment sigui comunicat, puntualment, a les assemblees territorials, exteriors, sectorials i de joves.</p> <p>Es proposa, a més, que el CAB (Consell d'Assemblees de Base) sigui el moment en el qual es debati públicament el seguiment del Full de ruta vigent i la seva adaptació a l'evolució dels esdeveniments més recents. A més, el CAB també s'hauria d'aprofitar per fer un recull de suggeriments i propostes de cara al següent Full de ruta i evitar així, com passa sempre, que sigui un document sorpresa que cal discutir i esmenar en pocs dies.</p>				
152	162	M	graciaperlaindependencia@assemblea	Aquest punt és important i innovador. És una iniciativa que cal potenciar. Potser caldria incloure'l dins els objectius específics del 3.2.3, dins del Republicanisme independentista, i no a Objectius generals, que és el 3.1	Canviar el paràgraf a l'objectiu específic 3.2.3 Republicanisme després del paràgraf 181	<p>"Una ILP per impulsar una llei d'independència, pensada per a un escenari de ruptura democràtica, que planifiqui com arribar a la consolidació d'un estat independent, basant-se en la recuperació de la sobirania nacional, fiscal, financera, econòmica, energètica, de les infraestructures i dels mitjans de comunicació. Una llei que interel·li col·lectius més enllà del bloc independentista, que dibuixi un primer esbós dels principis fundacionals de la República Catalana i que reguli el procés constituent, que hauria de finalitzar amb un referèndum sobre la constitució del nou estat."</p>	L'esmena no s'ha acceptat perquè la proposta de la fusió dels dos paràgrafs, tal com es presenta, canvia el sentit del text original i el fil argumental del Full de ruta. La causa catalana amb la lluita per l'alliberament nacional és al centre de la nostra acció, i és per part de les nostres accions i la nostra estratègia que ha de derivar la independència. Plantear un canvi de concepte, i deixar de parlar de causa catalana, fa perdre la coherència del redactat en el cas de transacció d'esmenes o aprovació per part dels socis.
155	132	M	horta-guinardo@assemblea.cat	Tots els punts de l'apartat "Fronts d'acció per avançar cap a la república democràtica" posen l'accent en allò que és desitjable per l'avenç cap a la independència des del camp institucional, excepte aquest punt (132), que es limita a mostrar els problemes existents sense assenyalar el camí que seria bo que se seguís per tal de solucionar-los.	<p>Text original:</p> <p>Les diferències entre actors polítics, la manca de confiança i les disputes pel lideratge, que inclouen la manca d'acord sobre el paper de coordinació que ha de tenir el Consell per la República, bloquegen l'avenç per aglutinar la força de totes les lluites compartides i el camí per trobar la unitat estratègica, imprescindible per aconseguir l'objectiu comú.</p> <p>Text esmena:</p> <p>Les diferències entre actors polítics, la manca de confiança i les disputes pel lideratge, que inclouen la manca d'acord sobre el paper de coordinació que ha de tenir el Consell per la República, no poden bloquejar l'avenç; per aglutinar la força de totes les lluites compartides. Les forces polítiques han d'acceptar que el Consell i la República té entitat pròpia, amb l'existència de múltiples consells locals. El Consell decidirà el camí que ha de seguir i tindrà amb un paper fonamental per a l'assoliment de la independència.</p>	En els darrers temps la funció de generador de consens estratègic del CxR està sent font de discrepància. Més enllà de la pertinença de l'Assemblea en el consell funcional del mateix, i de creiem que pot ser realment un foro de consens adequat, no és adequat ni prudent que fixem nosaltres el que ha de ser i com ha de ser l'eina fonamental per aconseguir un debat i consens estratègic generés i amb veritable sentit d'estat. Han de ser els diferents actors qui acabin decidint i fent efectiu quin ha de ser el marc de consens per a la unitat estratègica.	
156	159	M	salt@assemblea.cat	Al llarg de tot el document no s'esmenta quina ha de ser la posició de l'Assemblea respecte del Consell per la República, malgrat que la presidenta de l'Assemblea és membre del seu consell de govern. El CxR és un espai lliure cridat a ser el refugi institucional davant de les ingerències i agressions de l'Estat a la sobirania de les nostres institucions autonòmiques. Més enllà de les discrepàncies entre partits, el document del CxR "Preparem-nos" està en plena sintonia amb les propostes del nostre FdR. Les eleccions a l'Assemblea de Representants i al Consell de Govern del CxR han de poder resoldre les crítiques sobre la manca de transversalitat. La qüestionada representativitat del CxR s'ha de poder resoldre amb l'increment de les inscripcions dels ciutadans, incentivats, entre d'altres, per la posició de l'Assemblea, que ha de ser una posició decidida i ferma en suport del CxR.	<p>ESMENA DE MODIFICACIÓ DEL PARÀGRAF 159:</p> <p>On diu: "La condició de transversalitat de l'Assemblea ens situa com un dels actors cridats a fer de pal de pallar per aglutinar, coordinar i liderar, si cal, el moviment d'alliberament nacional per tal que les institucions i el moviment popular uneixin esforços per aconseguir l'objectiu compartit".</p> <p>Hauria de dir:</p> <p>"La condició de transversalitat de l'Assemblea ens situa com un dels actors cridats a fer de pal de pallar per aglutinar, coordinar i liderar el front del moviment popular. El Consell per la República és l'espai idoni per coordinar el moviment d'alliberament nacional per tal que les institucions, el moviment popular i el front d'acció internacional uneixin esforços per aconseguir l'objectiu compartit.</p> <p>En aquest sentit l'Assemblea dona ple suport al Consell per la República com un espai transversal, inclúsiu i lliure, i impulsarà i promourà el registre dels ciutadans i la identitat digital al CxR per dotar-lo de la màxima representativitat possible."</p>	En els darrers temps la funció de generador de consens estratègic del CxR està sent font de discrepància. Més enllà de la pertinença de l'Assemblea en el seu consell funcional, i que creiem que pot ser realment un fòrum de consens adequat, no és pertinent ni prudent que fixem nosaltres el que ha de ser i com ha de ser l'eina fonamental per aconseguir un debat i consens estratègic generés i amb veritable sentit d'estat. Han de ser els diferents actors qui acabin decidint i fent efectiu quin ha de ser el marc de consens per a la unitat estratègica.	
157	112	A	salt@assemblea.cat	Al llarg de tot el document no s'esmenta quina ha de ser la posició de l'Assemblea respecte del Consell per la República, malgrat que la presidenta de l'Assemblea és membre del seu consell de govern. El CxR és un espai lliure cridat a ser el refugi institucional davant de les ingerències i agressions de l'Estat a la sobirania de les nostres institucions autonòmiques. Més enllà de les discrepàncies entre partits, el document del CxR "Preparem-nos" està en plena sintonia amb les propostes del nostre FdR. Les eleccions a l'Assemblea de Representants i al Consell de Govern del CxR han de poder resoldre les crítiques sobre la manca de transversalitat. La qüestionada representativitat del CxR s'ha de poder resoldre amb l'increment de les inscripcions dels ciutadans, incentivats, entre d'altres, per la posició de l'Assemblea, que ha de ser una posició decidida i ferma en suport del CxR.	<p>ESMENA D'ADICIÓ AL PARÀGRAF 112.</p> <p>Afegir al paràgraf 112: "El Consell per la República, amb totes les reformes de governança que calguin, és un espai idoni per crear el consens necessari entre tots els fronts d'acció per tal de planificar l'estratègia compartida per dur a terme l'embat definitiu amb l'Estat"</p>	En els darrers temps la funció de generador de consens estratègic del CxR està sent font de discrepància. Més enllà de la pertinença de l'Assemblea al seu consell funcional, i que creiem que pot ser realment un fòrum de consens adequat, no és pertinent ni prudent que fixem nosaltres el que ha de ser i com ha de ser l'eina fonamental per aconseguir un debat i consens estratègic generés i amb veritable sentit d'estat. Han de ser els diferents actors qui acabin decidint i fent efectiu quin ha de ser el marc de consens per a la unitat estratègica.	
158	191	A	horta-guinardo@assemblea.cat	Cal reconèixer el paper institucional del Consell i evitar la duplicació d'estructures i confusió en el poble.	<p>Text original:</p> <p>Cal promoure la creació de xarxes locals. En aquests grups s'integrarien de manera confederada les entitats i agrupacions locals que comparteixen l'objectiu de la independència, de manera que s'estimulés la seva cooperació, s'optimitzés la repercussió de les campanyes i accions de no-violència i no-cooperació organitzades pels diversos grups, i es facilités la incorporació de nous activistes.</p> <p>Text esmena:</p> <p>Cal promoure, conjuntament amb els consells locals del Consell per la República Catalana, la creació de xarxes locals. En aquests grups s'integrarien de manera confederada les entitats i agrupacions locals que comparteixen l'objectiu de la independència, de manera que s'estimulés la seva cooperació, s'optimitzés la repercussió de les campanyes i accions de no-violència i no-cooperació organitzades pels diversos grups, i es facilités la incorporació de nous activistes.</p>	Els consells locals del CxR tenen una implantació irregular, i en molts casos encara són grups impulsors. Si s'acaben constituint i són realment inclúsius i transversals, ja comptaran amb la presència de les AB's de cada territori. Per tant, no cal la referència de conjuntament, perquè en molts llocs només serà l'Assemblea qui faci de catalitzador.	
159	175	A	horta-guinardo@assemblea.cat	Cal reconèixer el paper institucional del Consell i evitar la duplicació d'estructures i confusió en el poble.	<p>Text original:</p> <p>Hem d'ajudar a impulsar una agència catalana dedicada a la recaptació de recursos, a l'interior i a l'exterior, per finançar campanyes i, si cal, contribuir a una caixa de resistència, complementària a la caixa de solidaritat, per anticipar les despeses de possibles mobilitzacions. Aquesta agència hauria de mantenir els recursos de què disposés fora de l'abast de les institucions estatals, atesa la manca de seguretat jurídica a què es troba sotmesa la ciutadania catalana que no es rendeix.</p> <p>Text esmena:</p> <p>Hem d'ajudar a impulsar una agència catalana dedicada a la recaptació de recursos, com ara el Front Republicà d'Acció Solidària (FRAS) del Consell per la República Catalana, a l'interior i a l'exterior, per finançar campanyes i, si cal, contribuir a una caixa de resistència, complementària a la caixa de solidaritat, per anticipar les despeses de possibles mobilitzacions. Aquesta agència hauria de mantenir els recursos de què disposés fora de l'abast de les institucions estatals, atesa la manca de seguretat jurídica a què es troba sotmesa la ciutadania catalana que no es rendeix.</p>	L'agència catalana que es planteja en aquest paràgraf ha de tenir llibertat de formulació i capacitat d'integrar el màxim nombre d'actius i organitzacions; per tant, no és adient vincular-la a cap estructura incipient o real que estigui plantejant-se. Serà la mateixa dinàmica de la seva gestió la que determini aliances o camins de creixement i complementarietat.	
161	149	A	horta-guinardo@assemblea.cat	Cal reconèixer l'autoritat del Consell, que és l'única institució fora de les urpes espanyoles que ens pot portar a la independència.	<p>Text original:</p> <p>Hem de territorialitzar la força del moviment i empoderar el territori amb un programa d'accions polítiques concretes, tot creant i impulsant xarxes locals o integrant-nos en les ja existents.</p> <p>Text esmena:</p> <p>Hem de territorialitzar la força del moviment i empoderar el territori amb un programa d'accions polítiques concretes, tot creant i impulsant xarxes locals o integrant-nos en les ja existents com, per exemple, la xarxa de consells locals per la República Catalana.</p>	Els consells locals del CxR tenen una implantació irregular, i en molts casos encara són grups impulsors. Si s'acaben constituint i són realment inclúsius i transversals, ja comptaran amb la presència de les AB's de cada territori. Per tant, no cal la referència de conjuntament, perquè en molts llocs només serà l'Assemblea qui faci de catalitzador.	

167	107	107	A	gava@assemblea.cat	<p>No obstant allò exposat a l'esmena als apartats 101, 103 i 105. ("Aquests apartats, dins del secció dedicada a "El país que volem", parlen de l'aspiració a una república.</p> <p>Entenem que caldria canviar república per estat independent. L'estat independent és l'anhel de l'Assemblea per sobre de la seva forma política. Dit d'una altra manera, no podem tancar la porta a la possibilitat que l'estat independent pugui venir de la mà d'una forma política diferent a la de república.</p> <p>Es proposa d'afegir-hi, tot seguit, un apartat per especificar la preferència de l'Assemblea de la república com a forma política de l'estat independent.</p>	<p>Afegir-hi apartat 108: La república, si així es decideix, pot ser la forma política més escaient per realitzar els anhels abans expressats.</p>	<p>En el paràgraf 2 del Full de ruta ja deixem clar que l'objectiu fundacional de l'Assemblea és que Catalunya esdevingui un estat independent. A més, s'usa el terme estat independent en altres llocs del text. El redactat que l'esmenant proposa afegir no és coherent amb la defensa del mandat del referèndum del Primer d'Octubre, en el qual ja vam decidir que volíem ser un estat independent en forma de república. Ara hem d'implementar aquest mandat.</p>
182	198	198	A	vallromanes@assemblea.cat	<p>Justificació: La ciutadania catalana té el dret lingüístic de poder escoltar només català en emissores catalanes. Cal garantir que els qui no utilitzen la llengua catalana es doblin al català, sigui quina sigui la llengua que utilitzin (xinès o espanyol) per expressar-se.</p>	<p>ESMENA A L'ARTICLE 198 – Vots a favor: 6 – Vots en contra: 0 – Vots abstenció: 0 Addició i modificació: També defensarà la utilització de la llengua catalana en tots els mitjans audiovisuals públics i privats dins el territori català. Tenint especial dedicació als mitjans públics per tal que en ràdio i televisió els entrevistats que utilitzin qualsevol llengua forana (inclos el castellà) siguin doblats al català.</p>	<p>Es valora la proposta, però no es troba adequat incloure-la en la literalitat del text, perquè no té en compte diverses coses, com ara la diversitat esperable en els mitjans de comunicació privats produïts o distribuïts en un futur estat català, entre els quals, com en qualsevol altra societat oberta, n'hi podrà haver en llengües diferents de la catalana, o les possibilitats diverses que, en matèria lingüística, incorporen els mitjans actuals per al seu seguiment. Per això es fa una contraproposta, consistent en una modificació de l'actual paràgraf 198 i en la incorporació d'un altre paràgraf a continuació. La proposta quedaria així:</p> <p><i>L'Assemblea defensarà una reforma dels mitjans públics que els dugui a prioritzar la producció de continguts en llengua catalana que siguin de referència per al jovent, com ara films i sèries de qualitat que es puguin vendre a televisions estrangeres i plataformes de distribució de productes audiovisuals a demanda, o d'altres produccions audiovisuals pensades per ser divulgades per Internet.</i></p> <p><i>Així mateix, també defensarà la utilització sistemàtica de la llengua catalana en els mitjans de comunicació públics i la seva utilització normal en els mitjans privats, tant els escrits com els de ràdio o de caràcter audiovisual, que es distribuïssin o s'emetin en territori català. Pel que fa als mitjans públics de ràdio o audiovisuals, caldrà, a banda de tenir sempre en compte l'audiència nord-catalana, evitar donar per descomptat el coneixement generalitzat per part de la resta de la població de cap més llengua que la pròpia del país i, en conseqüència, habilitar les eines adequades perquè qui hi intervingui en una llengua diferent de la catalana es pugui entendre en aquesta darrera.</i></p>
183	178	178	A	vallromanes@assemblea.cat	<p>En defensa dels drets lingüístics.</p>	<p>ESMENA A L'ARTICLE 178 – Vots a favor: 6 – Vots en contra: 0 – Vots abstenció: 0 Addició: Sobretot aquelles que portin l'etiquetatge en català.</p>	<p>Recollim la vostra esmena al paràgraf 178 del text de la ponència, però us proposem canviar la vostra proposta per un altre enunciat, que quedaria així:</p> <p>Amb aquesta finalitat, continuarem promovent els hàbits de consum republicà i de descomenxió dels grans oligopolis espanyols, impulsant campanyes de consum de proximitat que prioritzin els serveis i productes lingüísticament responsables i que, per tant, respectin els drets lingüístics dels catalans prioritzant l'ús de la llengua catalana.</p> <p>Si us semblés bé, podríem transaccionar la vostra proposta inicial, abandonant-la a favor d'aquesta altra, que recull la idea de la vostra esmena.</p>
185	176	176	A	vallromanes@assemblea.cat	<p>Justificació: L'excés de gravamen sobre els catalans per part del mateix Govern català deslegitima sol·licitar al ciutadà que se la jugui donat la manca de seguretat jurídica davant la desobediència tributària.</p>	<p>ESMENA A L'ARTICLE 176 – Vots a favor: 6 – Vots en contra: 0 – Vots abstenció: 0 Modificació: La sobirania fiscal no ha de permetre que el ciutadà català estigui més gravat amb impostos per la mateixa Generalitat de Catalunya que la resta dels ciutadans de l'Estat</p>	<p>La campanya de sobirania fiscal té per objectiu que la Generalitat reapti la major part possible dels impostos que paguen els catalans per situar-la en una posició de força. No podem confondre sobirania fiscal amb política fiscal, que són temes completament diferents.</p>
186	175	175	M	vallromanes@assemblea.cat	<p>Justificació: Un banc dona seguretat jurídica als catalans; en canvi, una agència no presta aquest servei a la ciutadania.</p>	<p>ESMENA A L'ARTICLE 175 – Vots a favor: 6 – Vots en contra: 0 – Vots abstenció: 0 Addició i modificació: Caldria que aquesta anomenada "agència catalana de reaptació" fos un banc català radicat en un país fora de l'abast espanyol i de la CEE.</p>	<p>L'agència de reaptació que es proposa no té res a veure amb les funcions d'un banc. En tot cas, es pot parlar d'on diposita els diners que repati, però pretendre que aquesta ha de ser un banc que haurà d'aconseguir la fitxa bancària per operar és anul·lar la idea que es proposa.</p>
187	169	169	A	vallromanes@assemblea.cat	<p>Garantir els drets lingüístics dels catalans implica que tothom, en l'exercici de les seves activitats laborals dins el territori català, utilitzi la llengua catalana com a única vehicular.</p>	<p>ESMENA A L'ARTICLE 169 – Vots a favor: 6 – Vots en contra: 0 – Vots abstenció: 0 Addició i modificació: També vetllarà perquè tots els càrrecs de les institucions catalanes i els empleats públics locals s'expressin en català en el desenvolupament de les seves funcions. Que el català sigui la llengua vehicular de tothom que doni un servei a la ciutadania.</p>	<p>Tot i coincidir amb la preocupació expressada per l'esmenant, pensem que la inclusió en el paràgraf 169 de l'acurament específic que formula fa minvar, en focalitzar-se en una problemàtica concreta, la força de la idea exposada, que és una de les més importants de la ponència (que, a més, ja inclou implícitament la reivindicació apuntada) i que mereix ser l'única destacada en el paràgraf.</p>
188	143	143	A	vallromanes@assemblea.cat	<p>Influir en l'imaginari col·lectiu espanyol per tal que l'orgull de ser espanyol sigui contrari a retèner a la força els catalans i que la "unitat d'Espanya" deixi d'incloure Catalunya. Modificar el "a por ellos" per "sin ellos".</p>	<p>Esmena article 143 – Vots a favor: 6 – Vots en contra: 0 – Vots abstenció: 0 Addició: Cal incloure campanyes publicitàries adreçades a la població del país veí per tal que el sentiment anticatalà arribi a l'última conseqüència i esdevingui un desig dels espanyols que els catalans deixem de ser espanyols. Aquestes campanyes publicitàries han d'estar ben dissenyades per bons publicistes i que el "producte" a vendre sigui la independència de Catalunya.</p>	<p>L'esmena no s'ha acceptat perquè la proposta és massa excessiva i canvia el contingut i, sobretot, el propòsit del text.</p>
189	163	163	M	horta-guinaldo@assemblea.cat	<p>Cal evitar que un fracàs, tot i no ser imputable a la part catalana, esdevingui una nova convocatòria electoral. Cal passar del referèndum o referèndum, al referèndum o DUI.</p> <p>Per això és tan necessari l'enfortiment del CxR doncs en un escenari repressiu, ha de ser l'entitat que pugui dirigir les operacions dins i fora del nostre territori, legítimament pel fet d'incloure i representar tots els actors polítics, socials i civils del moviment independentista.</p>	<p>Text original: Aquest podria ser el catalitzador que ens falta per recuperar la unitat estratègica, passar a l'ofensiva i tornar a un escenari com el que vam aconseguir l'octubre de 2017.</p> <p>Text modificat: Aquest podria ser el catalitzador que ens falta per recuperar la unitat estratègica, passar a l'ofensiva i tornar a un escenari com</p>	<p>De fet, el que es planteja amb la ILP és sobrepasar la camisa de força del sistema polític espanyol a través de la unitat del front ciutadà i institucional en una estratègia de fets consumats com es va fer l'octubre del 2017.</p>
190	200	200	M	jubilats@assemblea.cat	<p>L'objectiu fundacional de l'ANC és la independència. Tots els seus objectius polítics i de mobilització giren entorn a la independència. En el tancament del Full de ruta cal una rotunditat en el nostre missatge.</p>	<p>Text original Catalunya és a les nostres mans. Ara cal que ens en sapiguem fer dignes. Text alternatiu La independència de Catalunya és a les nostres mans. Ara cal que ens en sapiguem fer dignes.</p>	<p>No podem modificar aquesta frase: està parafrasejada del president Màgü. D'altra banda, cal considerar que "Catalunya és a les nostres mans" inclou la idea que la independència de Catalunya és a les nostres mans i la transcendència.</p>
192	192	192	A	jubilats@assemblea.cat	<p>És necessari trencar les actuals barreres sociodemogràfiques dels favorables a la independència i ampliar el nostre discurs per a tota la població catalana.</p>	<p>Afegir-hi com a nou punt del 3.2.5 Cal començar dels avantatges de la independència els ciutadans que no ens senten participants de la nostra història o dels greuges que la nació ha patit. Hi ha prou arguments socioeconòmics per persuadir-los que el moviment independentista representarà, també per a ells, un avenç important en beneficis socials i econòmics. Cal esmerçar esforços per a captar aquest important sector de la població.</p>	<p>L'esmena parteix de la consideració que hi ha una part de la població que viu d'esquena a la realitat nacional catalana. Sense menystenir l'argumentari de caràcter econòmic, no podem donar a entendre que pot ser alternatiu a l'argument de l'alliberament nacional, que en cap cas podria amagar.</p>
197	169	170	S	jubilats@assemblea.cat	<p>Els objectius de llengua i cultura estan reflectits en les esmenes presentades referents als paràgrafs 167 i 168 nous</p>	<p>Supressió del punt 169 i el punt 170.</p>	<p>L'esmena redunja, un cop més, en el que l'estat una constant de l'independentisme més recent: el menysteniment, ja sigui per indiferència o per consideracions d'astúcia tàctica, de la reivindicació lingüística. Aquest menysteniment, que no podem trobar en cap més moviment independentista del món protagonitzat per una nacionalitat que tingui en la llengua el principal dels seus trets d'identitat (Tibet, Flandes, Kurdistan, Eritrea, Timor-...), no ha estat innuoc, sinó que ha contribuït a mirar a ideologia lingüística de fora de la societat catalana, a aprofundir en l'acomplexament lingüístic dels catalans i a legitimar el discurs dels grups contraris a la independència, que tenen un dels seus cavalls de batalla l'extinció de la llengua com a mitjà per dissoldre la comunitat nacional i eliminar la reivindicació lingüística. La renúncia a plantar cara en un dels principals fronts de confrontació amb l'estat ha facilitat, a més la pèrdua d'oportunitat per legitimar la nostra reivindicació davant d'una comunitat internacional que podria entendre sense problemes la lluita d'una minoria nacional per sobreviure, però que viu altres aspectes que si que s'han prioritzat, com ara la queixa pel dèficit fiscal, amb suspicàcia, perquè tendeix a assimilar-la a reivindicacions populistes com la de l'anomenada Padània. L'actual ponència del full de ruta es proposa, entre altres coses, superar aquest error tan greu, que a més ha tingut un paper en la disminució dels usos lingüístics que registra el català i que ha aprofundit la divisió de la societat catalana en dos grups diferenciats, als quals s'ha recordat permanentment la filiació lingüística diferenciada.</p> <p>No podem continuar aprofundint en aquest error, i menys encara quan la continuïtat de la llengua es troba ja molt compromesa, fins al punt que abandonant-ne la reivindicació a la pràctica comporta col·laborar en la seva extinció.</p>

198	168	168	M	jubilats@assemblea.cat	En l'estat actual de desmotivació i de certa depressió cal que l'Assemblea, a través del ferm i ineludible compromís que suposa el Full de ruta, proposi accions concretes que motivin les bases a continuar treballant per l'objectiu independència.	Substitució del text actual per l'alternatiu L'Assemblea, d'acord amb les entitats que vulguin participar, promourà i donarà suport a la creació de grups de reivindicació lingüística, la tasca dels quals consistirà a posar en evidència el maltractament i la vulneració dels nostres drets lingüístics a Catalunya.	L'esmena proposa l'eliminació d'un paràgraf que recull una idea central de la ponència del Full de ruta: la renovació, imprescindible i ara ja urgent, del discurs en matèria de política i justícia lingüística al nostre país. Es proposa substituir el paràgraf de la ponència per un altre de perfil baix en què es mira de passar de punyetes per damunt d'aquesta qüestió cabdal que tantes reticències sembla crear en cert independentisme. Un paràgraf que proposa un paper secundari de l'ANC en matèria de defensa de la llengua i limitat, a més a manifestacions reactives i en cap cas propositives. En una ocasió Joan Fuster va dir que semblava que els catalans no sabíem què fer amb la nostra llengua, i que més aviat pareixia que ens fes nosa, cosa que feia pensar que, si fos un queixal, optàriem per arrencar-nos-el. Estem del tot segurs que aquest no és el sentiment de l'esmena, tot i que la voluntat que manifesta és la d'apartar la reivindicació lingüística a la perifèria de l'activitat política de l'ANC, com si no visquéssim una situació d'emergència lingüística que demana la participació totes les entitats del país, com si no fos el lingüístic un dels principals fronts de col·lisió amb l'Estat i on més fàcilment i clarament es podria articular una campanya de desobediència fàcilment comprensible des de l'exterior.
199	167	167	M	jubilats@assemblea.cat	La importància de la llengua i la cultura és capital per a la constitució del nou estat, però ja tenim plataformes, institucions i entitats que treballen per defensar-la. Potser per això la llengua i la cultura no formen part de l'objectiu fundacional de l'Assemblea. La qual cosa no exclou, òbviament, expressar el nostre suport i adhesió permanents.	Text alternatiu: L'Assemblea donarà suport a les mobilitzacions en defensa de la llengua i cultura catalanes i s'adherirà, si es convoca, al Pacte Nacional per la Llengua.	L'esmena cerca l'eliminació d'un paràgraf que recull una proposta central de la ponència del full de ruta: la promoció d'un gran pacte nacional per la llengua (que tanmateix no hauríem de convocar des de l'ANC), una iniciativa que tots els experts en sociolingüística del país reclamen amb urgència. En substitució d'aquest paràgraf i de la proposta que inclou se suggereix un lachric: «L'Assemblea donarà suport a les mobilitzacions en defensa de la llengua i cultura catalanes i s'adherirà, si es convoca, al Pacte Nacional per la Llengua», que si bé introduiria la novetat que l'ANC s'obris a fer, per primera vegada des de la seua fundació, alguna manifestació de condemna de les agressions lingüístiques que el nostre poble pateix a diari, i a ser present en alguna possible campanya de resposta, cercaria en darrer terme renunciar a tota iniciativa en la matèria, cosa que sobra tenint en compte que l'ANC tendeix a manifestar-se davant de qualsevol greuge i vulneració de drets que es produeix a Catalunya. Sembla que són els drets lingüístics (nuclears entre els drets nacionals conculcats per Espanya al poble de Catalunya, que són els que caracteritzen el règim d'ocupació d'un país, perquè pel que fa a la resta de drets que un estat pot vulnerar, cal tenir en compte que els vulnerarà d'igual manera per a tots els seus ciutadans, i no només per a una part d'ells) els que més incomoden una part de l'independentisme. De fet, cal dir que les úniques esmenes de substitució que han arribat a aquesta ponència que afectarien els drets fonamentals dels catalans apunten els paràgrafs que fan referència als drets lingüístics. La ponència no pot acceptar aquest esmena, sense sentir-se desautoritzada en un dels punts nuclears de la proposta.
206	116	116	S	jubilats@assemblea.cat	La Taula Social no ha de ser al Full de ruta perquè corre el risc de convertir-se en un instrument de penetració partidista i de trencament de la transversalitat inherent a l'ANC. Les problemàtiques socials tenen diversos fóruns per ser tractades, a banda que generen tensions innecessàries al si de la nostra entitat i que són aprofitades pels partits per a desacreditar l'Assemblea atraient-nos al terreny de la picabaralla política. Els paràgrafs 118 i 155 marquen l'estratègia bàsica de l'Assemblea en aquests aspectes i n'exclou explícitament tot allò que trenqui la unitat d'acció i signifiqui discussions partidistes.	Supressió de tot el punt 116.	La supressió d'aquest paràgraf elimina l'única referència a la Taula Social, que és un projecte de l'Assemblea per vincular la lluita pels drets socials i polítics a la lluita per la independència.